

ד.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שמואל – אדמו"ר מוהר"ש

תורת שמואל – תרל"ב

1 וזהו וחרב פפיות בידם שע"י רוממות אל בגרונם
 2 וכנ"ל עי"ז נעשה יציאת חרב פפיות כו' שע"י
 3 הגרון עי"ז נעשה יציאת מצרי' שהוא בחי' מיצר הגרון
 4 דלעו"ז. שבלעו"ז יש ג"כ ג' בחי' שהוא ג' בחי' שרי
 5 פרעה, שר המשקי' הוא בחי' התענוגי' גשמי' שנק' שר
 6 המשקי' וכמ"ש וישא לוט את עיניו, ותשא אשת אדוניו
 7 את עיניה, כי כולה משקה, וכמ"ש אלכה אחר מאהביי
 8 נתני צמרי ופשתי שמני ושיקיי, והיינו שהוא בחי'
 9 תענוגי' גשמי' הן בתאוות היתר והן בתאוות איסור כו'
 10 וכמו אנשי סדום שהיו רעים וחטאים מאד שהלכו אחר
 11 תאוות ליבם כו', והנה ברבות איתא כי כלה משקה
 12 ע"ש והשקה את האשה את מי המרים המאררים, והיינו
 13 כי תענוגי' גשמי' תחלתן מתוק וסופן מר וכמ"ש נופת
 14 תטופנה שפתי זרה ואחריתה מרה כלענה כו', וזהו ענין
 15 שר המשקי' דקליפה. ושר הטבחים הוא בחי' רתיחת

16 הדמים שהוא בחי' כעס שנק' רב קטוליא וכמ"ש טורף
 17 נפשו באפו כו' (שעושה את הנפש טרפה כו'). ושר
 18 האופים יש ג"כ בלעו"ז וכמ"ש וכל היום בוער כתנור
 19 כו'. אך ע"י רוממות אל בגרונם עי"ז נעשה וחרב
 20 פפיות בידם שמכרית ממילא היניקה שלא יוכלו לקבל
 21 יניקה כי את זלעו"ז ואמלאה החרבה כתי', וכיון
 22 שרוממו' אל בגרונם ע"י ג' בחי' שיש בקדושה ממילא
 23 עי"ז נעשה וחרב פפיות בידם, כי אור דוחה חשך, וזהו
 24 ג"כ ששם הוי' נק' חרב, דהיינו שמכרית יניקת
 25 החיצונים וכמ"ש אם תגביה כנשר משם אורידך נאום
 26 הוי', שמבחי' שם הוי' אינם יכולים לקבל יניקה, וזהו
 27 שק"ש נק' חרב פפיות כו', וגם רמח שע"י רמ"ח תיבין
 28 דק"ש נעשה רמח וחרב להוציא את החיות משם,
 29 וכמ"ש בק"ש אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם
 30 מארץ מצרים שע"י ק"ש נעשה יצי"מ כו'.

ש"פ משפטים. בדר"ח אדר ראשון. ל"ב

בס"ד. ש"פ בשלח. ל"ב

ה.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שלום דובער – אדמו"ר מוהרש"ב

שיעורים בהמשך המאמרים – תער"ב

1 תוכן המאמר: סדר השתלשלות האור: הרצון העצמי,
 2 ההשערה, 'אדם קדמון', עקודים, אצילות - על פי
 3 "ברוך שאמר".
 4 והנה הרצון הזה שעלה במחשבתו לפני הצמצום לברוא
 5 את העולמות הוא רצון כללי שאין בו עדיין ענינים פרטיים
 6 כלל, וזהו שאומרים ברוך שאמר שהוא בחינת אמירה
 7 אחת לבד בו, כיון שברצון הכללי אין חלוקה לפרטים.
 8 והגם שבהכרח לומר שהרצון (גם קודם ההשערה) בולל
 9 בעצמו כל מה שיתהווה בו, - כלומר, הרבי נ"ע מדויק,
 10 כי לא רק כאשר נעשתה ההשערה על העולמות, הרי
 11 בההשערה יש את כל פרטי הנבראים שיבראו לאחר
 12 הצמצום, אלא מוכרחים לומר יותר מזה - שגם ברצון
 13 עצמו לפני ההשערה בפועל, יש בתוכו את כל מה
 14 שיתהווה אחר כך. ואם כן, כיצד אומרים שהוא אמירה
 15 אחת לבד?
 16 הנה זהו - הפרטים ששם - בהעלם לגמרי בהרצון הכללי

17 ואינם ניכרים הפרטים כלל גם לא לעצמו בו' - וכיון
 18 שהפרטים שם בהעלם מוחלט, מתאים לומר על זה
 19 אמירה אחת.
 20 ויש לומר בדרך אפשר, כי יחסי הגומלין בין הרצון
 21 עצמו לבין ההשערה, הוא היחס בין 'העלם' ל'גילוי'.
 22 בתוך הרצון הכללי עצמו כל הפרטים בהעלם מוחלט,
 23 ואילו בהשערה יש כבר גילוי של פרטי הנבראים בתוכו.
 24 והסיבה לזה, כיון שברצון מורגש בעיקר השלמת רצונו
 25 של 'מי שרוצה' ולא כל כך מהו 'הדבר שרוצה', ולכן
 26 הפרטים של הנבראים (אף שקיימים שם, הרי הם)
 27 בהעלם גמור. וכמו במשל אדם הרוצה בית, שבתחילת
 28 התגלות הרצון הדגש הוא איך להשלים את הרצון,
 29 שבזה נכלל המחשבה על הבית ככלל, כדבר שמשלים
 30 את רצונו, אך לא ניכר בזה עדיין בגלוי הפרטים של
 31 הבית, אף שבוודאי בתוך הרצון לבית כלולים בהעלם
 32 כל הפרטים, החדרים וכו' המרכיבים את הבית.

זה היום תחילת מעשיך

ליל ב' דר"ה, תער"ג